

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.139/2025/15.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. évi március 24. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2023. december 20. napján kihirdetett 21.B.157/2021/817. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja,

a IV. r. vádlott terhére megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény elkövetési magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésen belül a IV. fordulat szerint minősül,

Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti, a vádlottal szemben 12.213.000,- (tizenkettőmillió-kettőszáztizenháromezer) Ft erejéig rendel el vagyonekőbzást.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Terhelt4 IV. r. vádlott által 2023. március 30. napjától kezdődően bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be.

A bűnügyi felügyelet beszámítása során egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó tartamot 1 (egy) napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Mellőzi a helyrajzi szám1 hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1. szám alatt található, valamint a helyrajzi szám1/B hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1/B. szám alatt található ingatlanok vagyonekőbzására vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt4 IV. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2024. október 2. napjáig, valamint 2025. október 31. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék 2023. december 20. napján kihirdetett 21.B.157/2021/817. számú ítéletében, amely a Győri Ítéltábla Bf.I.60/2024/99. számú ítéletével 2024. október 2. napján emelkedett jogerőre, 13 három terhelt büntetőjogi felelősségéről döntött.

[2] Köztük Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) bekezdés (3) bekezdés]. Ezért őt 10 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltás büntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetést fegyházban kell végrehajtani, továbbá a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a IV. r. vádlottat által előzetes fogvatartásban, majd bünyügyi felügyeletben töltött időt. Emellett a törvényszék a IV. r. vádlottal szemben 15.805.000 forint összegre vagyonekobjást rendelt el, továbbá a helyrajzi szám1 hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1. szám alatt található, valamint a helyrajzi szám1/B hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1/B. szám alatt található ingatlanokra vagyonekobjást rendelt el.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Győri Ítéltábla a 2024. október 2-án meghozott Bf.I.60/2024/99. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a IV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta és – a jogi minősítés pontosítása mellett – a IV. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 8 évre enyhítette és a terhelttel szemben 12.213.000 forint erejéig rendelt el vagyonekobjást. Ezt meghaladóan a IV. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

[4] Ezt követően a Kúria 2025. október 30. napján meghozott Bfv.II.204/2025/8. számú végzésével Terhelt4 IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.60/2024/99. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a IV. r. vádlott vonatkozásában a IV. r. vádlott terhére részbeni megalapozatlanságra hivatkozással hiányos, iratellenes és helytelen ténybeli következtetést tartalmazó tényállás miatt, ezen túlmenően súlyosításért jelentett be fellebbezést.

[6] A törvényszék ítéletével szemben a IV. r. vádlott minden rendelkezés ellen, védője jogi és ténybeli okból minden rendelkezés és az indokolás ellen, felmentésért és enyhítésért jelentett be jogorvoslatot.

[7] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.253/2021/56-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást.

[8] A törvényszék által megállapított tényállás vonatkozásában nem értett egyet a meg nem lévő marihuána hatóanyag-tartalmának bíróság által alkalmazott számítási módszerével, mivel az nyilvánvalóan nem vonatkoztatható minden eladással, illetve vásárlással érintett kábítószerre, illetve megkérdőjelezné a lehallgatott telefonbeszélgetések, illetve egyéb terhelő bizonyítékok tartalmát. Ezért minden egyes tényállási pontban a bruttó tömeget kell megszorozni az NSZKI táblázatban rögzített, adott évre vonatkozó minimális hatóanyag-tartalommal. Ezért – számításait részletesen bemutatva – indítványozta, hogy az ítéltábla a megállapított tényállást helyesbítse.

[9] A III. tényállási pontot kiegészíteni indítványozta azzal, hogy a lefoglalt tárgyakból kimutatott kábítószer hatóanyag-tartalma nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak 12,01%-a, ez a jelentős mennyiség alsó határának 0,605%-a.

[10] A IV. tényállás pont tekintetében kifejtette, hogy a XV. r. vádlott 2016. október 3. napján szabadult szabadságvesztés büntetéséből. Utalt arra is, hogy a Győri Járásbíróság a 2022. január 20. napján jogerős B.222/2021/9. számú ítéletével az 1. számú tanút kábítószer birtoklása büntette miatt elítélte, a tényállás szerint az 1. számú tanú 2016. évtől kezdődően

évekig rendszeresen fogyasztott kábítószer, melynek során két éven keresztül heti négy köb pikó néven ismert metamfetamint vásárolt a Becenév1 becenéven ismert Terhelt4től, jelen ügy IV. r. vádlottjától Névlon, azaz jelen ügy XV. r. vádlottján keresztül. Ekként a IV. r. vádlott a XV. r. vádlotton keresztül az 1. számú tanúnak – számításait ugyancsak részletesen bemutatva – 2016. évben 4,08 g hatóanyag-tartalmú, 2017. évben 17,68 g hatóanyag-tartalmú, míg 2018. évben 2,38 g hatóanyag-tartalmú, 2018. április 14. napján 0,0425 g hatóanyag-tartalmú, azaz az 1. számú tanú részére összesen 24,1825 g hatóanyag-tartalmú pikót értékesített, míg a IV. r. vádlott a XV. r. vádlottnak 2016. évben 5,1 g hatóanyag-tartalmú, 2017. évben 22,1 g hatóanyag-tartalmú, 2018. évben 2,975 g hatóanyag-tartalmú kábítószer, azaz összesen 30,175 g hatóanyag-tartalmú pikót értékesített. Ekként a IV. r. vádlott az 1. számú tanúnak és a XV. r. vádlottnak 54,3575 g hatóanyag-tartalmú pikót adott el, amely a jelentős mennyiség alsó határának 543,575%-a, és az összesen 7030 egység pikó, egységenként 2.000 Ft-tal számolva 14.060.000 Ft értékű vagyonelemekzést eredményez.

[11] A VI. tényállás vonatkozásában utalt arra, hogy a III. tényállási pontban rögzítésre került, hogy a IV. r. vádlott Cím1. szám alatti lakóhelyén egyebek mellett dimetil-szulfonnal kevert metamfetamin került lefoglalásra. A dimetil-szulfon a kábítószer hígításához alkalmazott szer, míg az „öt” öt osztást jelent a fecskendőn, azaz öt egység pikót. Ehhez képest a [340] bekezdésben részletezett közlemény szerint a IV. r. vádlott felütöt, azaz kábítószer hígításához szükséges anyagot kért az élettársától és sürgette, mert jönnek a vevők, míg a szám1 számú közleményben szerint a IV. r. vádlott irányából elhangzik, hogy egy százat meg tud a beszélgetőpartnerétől venni 35-be, de erős legyen, ne poros, a száz koronát a IV. r. vádlott átveszi. A szám2 közlemény szerint pedig a IV. r. vádlott közli, hogy „fél óra múlva megvagyunk, belerakom akkor, ami kell”. Ugyanakkor a IV. r. vádlottnál marihuána hígítására alkalmas anyag nem került lefoglalásra, pikó hígítására alkalmas anyag viszont igen, továbbá a marihuána és a pikó esetében a poros jelző kizárólag utóbbi, azaz a metamfetamin vonatkozásában értelmezhető, mivel az kristályos anyag, így töredeзве, por alakban képes megjelenni. Mindebből pedig álláspontja szerint az a következtetés vonható le, hogy a VI. tényállásban a VII. r. vádlott részére értékesített 5 g marihuána kivételével metamfetaminra valósultak meg az értékesítések.

[12] Így ezen tényállási pontban a IV. r. vádlott által 2019. szeptember 25. napján a III. r. vádlott részére értékesített 100 egység pikó 0,85 g hatóanyag-tartalmú, a 2020. május 30. napján Becenév2nak eladott 50 egység pikó 0,2125 g hatóanyag-tartalmú, a 2020. június 6. napján a VII. r. vádlott részére eladott 4 egység pikó 0,017 g hatóanyag-tartalmú, a 2020. június 5. napján vásárolt 100 g amfetamin 0,425 g hatóanyag-tartalmú, azaz összesen 1,5045 g hatóanyag-tartalmúak, mely a jelentős mennyiség 15,045%-a. Ehhez még hozzá kell adni a 2020. június 6. napján a VII. r. vádlott részére értékesített 5 g marihuánát, mely 0,01 g hatóanyag-tartalmú, és amely a jelentős mennyiség alsó határának 0,008%-a, melyet hozzáadva a pikó hatóanyag-tartalmához, a jelentős mennyiség alsó határának 15,053%-a. Az eladott kábítószer minimális értéke pedig 313.000 Ft volt.

[13] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tényállási pontonként részletesen elemezte az ahhoz kapcsolódó bizonyítási eszközök tartalmát, egybevetette az érdemi védekezést előterjesztő vádlottak vallomásait az őket esetlegesen terhelő más vádlottak vagy tanúk vallomásaival, a szakértői véleményekben szereplő megállapításokkal, illetve egyéb okirati bizonyítékok adataival. A törvényszék a lehallgatott beszélgetéseket valamennyi esetben lejátszotta azon vádlottak jelenlétében, akiket az érintett, és nyilatkoztatta őket arra, hogy felismerik-e azon saját hangjukat, illetve észrevételezésre is lehetőséget biztosított számukra, majd azok tartalmát logikai hiba nélkül értékelte.

[14] A tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére. Ugyanakkor a vádlottak által megvalósított cselekmények jogi minősítése

kapcsán meg kell jelölni a kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartását, ekként a terhükre rótt bűncselekmények pontosítása szükséges.

[15] A büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy a törvényszék enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, ennek nyomatakát azonban jelentősen csökkenti az a tény, hogy jelen büntetőeljárás különböző szakaszaiban eljáró hatóságok időszerűen teljesítették kötelezettségeiket, így egy ilyen nagy tárgyi súlyú, szerteágazó, számos tényállást feldolgozó ügy nyomozása és azt követő letárgyalása szükségszerűen ennyi idővel jár, az eljáró hatóságok részéről tehát cselekvési késedelem nem állapítható meg. Hozzáfűzte, hogy valamennyi vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, míg a IV. r. vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg újabb terhére rótt bűncselekményét. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a IV. r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlya és a súlyosító körülmények nyomatéka folytán a kiszabott büntetés súlyosítása indokolt.

[16] A vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezéseket is helyesbíteni indítványozta, számításai szerint Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben 17.723.000 Ft vagyoneklobzást kell alkalmazni.

[17] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, és a IV. r. vádlottal szemben 17.723.000 Ft erejéig vagyoneklobzást rendeljen el, továbbá a IV. r. vádlott terhére rótt egészséget veszélyeztető bűncselekmény minősítésében tüntesse fel a kereskedői elkövetési magatartást (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat), egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[18] A IV. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában, illetve a megismételt eljárásban tett észrevételében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság abszolút eljárási szabálysértését a Kúria Bfv.II.204/2025/8. számú végzésében adott iránymutatásra tekintettel a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítással a Be. 594. § (1) bekezdése alapján küszöbölje ki, miután Terhelt4 IV. r. vádlott a 2023. február 23. napján tartott tárgyaláson nem vett részt, holott a tárgyaláson érdemi bizonyítást vettek fel az őt érintő, részben az ő büntetőjogi felelősségét megalapozó, részben büntetését súlyosító tényekre nézve.

[19] A tényállás megállapítása körében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet [336], [338] és [339] pontjában említett lehallgatási anyagok esetén a kábítószer fajtájára nincs közvetlen bizonyíték, ennek ellenére az elsőfokú bíróság marihuánával számolt. Álláspontja szerint azonban amennyiben a lehallgatási anyag alapján nem állapítható meg a kábítószer fajtája, akkor nem lehet teljes bizonyossággal arra következtetni, hogy az adott kábítószer marihuána lett volna. Ez ugyanis a Be. 7. § (4) bekezdésében rögzített alapvető rendelkezés sérelmével jár, mivel a bíróság nem két bizonyított tény között választja a vádlottra kedvezőbbet, hanem a bizonyítatlan tényt pusztán valószínűségi alapú következtetéssel pótolja, amire sem a bizonyítékok szabad mérlegelése, sem a ténybeli következtetések levonása körében nincs törvényes lehetőség. Ezért a lehallgatási anyagok alapján kétséget kizáróan csak annyi állapítható meg, hogy ezekben az időpontokban a IV. r. vádlott is a kábítószer kereskedelem tényállásába tartozó részecselekményeket valósított meg, azonban nem lehet az ítéleti tényállásban megállapítani a kábítószer fajtáját, így annak hatóanyagtartalmát sem, hiszen azt a Btk. a kábítószer fajtájához köti.

[20] Minderre figyelemmel e körben az elsőfokú ítélet tényállása megalapozatlan, azt megalapozó bizonyíték ugyanis nem áll rendelkezésre, az annak pótlására irányuló ténybeli következtetés pedig téves, ezért azt a Be. 593. § (1) bekezdése alapján indokolt az elsőfokú

ítélet tényállását úgy helyesbíteni, hogy a kábítószer hatóanyagtartalmát a másodfokú bíróság csak azon részselekmények esetén állapítja meg, amely esetében a kábítószer fajtája a bizonyítási eszközök alapján legalább vagylagosan tisztázott. Ugyanakkor a meg nem lévő, de tisztázott fajtájú kábítószer hatóanyagtartalma tekintetében számos eseti döntés felhívásával helyesnek tartotta azt az elsőbírői álláspontot, hogy - szemben a vádat képviselő ügyésszel - az adott évben mért, az NSZKK által közzétett legkisebb koncentrációval kell számolni.

[21] A büntetés kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülmények részletes bemutatását és elemzését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy elsőfokú bíróság által a IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés már az elsőfokú ítéletben értékelt bünteteskiszabási körülmények alapján is eltúlzottan súlyos. Emiatt annak lényeges enyhítése arra figyelemmel is indokolt, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte enyhítőként a minősítéséhez szükségeset kisebb mértékben meghaladó kábítószer mennyiséget, illetve a kábítószer csekélyebb veszélyességét, továbbá nem értékelhette az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlást. Eerre tekintettel álláspontja szerint a IV. r. vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határához jóval nagyobb mértékben közelítő, illetve azzal azonos mértékű szabadságvesztés kiszabása lenne törvényes.

[22] A Cím1/B. szám alatt található ingatlanok vonatkozásában elrendelt vagyonekbevonás kapcsán kifejtette, hogy az ingatlanok tulajdonosa 2019. július 4. napjától egyéb érdekelt³², akinek szülei vagyonától elkülönülő vagyona van. Az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy az adásvételi szerződés színlelt volt, mivel a felek szerződési akarata egyéb érdekelt³² tulajdonszerzésére irányult, az adásvételi szerződés színlelését pedig nem jelenti, hogy az ügylet más személy, akár a IV. r., akár az V. r. vádlott valamilyen formában anyagi eszközöket bocsátott rendelkezésre. Emiatt az ingatlanok a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontja, valamint (2) bekezdése alapján nem eshetnek vagyonekbevonás alá, mivel azok (és az azok megvásárlásához mások által rendelkezésre bocsátott összegek) kapcsán kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy azok bűncselekményből erednének. A vagyonekbevonás a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel sem rendelhető el, mivel az ingatlanok megszerzésére nem a kábítószer kereskedelem ideje alatt került sor. A Btk. 74/A. § (2) bekezdésének a) pontja pedig azért nem alkalmazható, mert ezen rendelkezés alapján nincs helye vagyonekbevonásnak olyan személy, azaz egyéb érdekelt³² elkülönült vagyonára nézve, aki nem minősül bűncselekmény elkövetőjének. Ennélfogva a vagyonekbevonásra irányuló rendelkezés mellőzését tartotta indokoltnak.

[23] A megismételt eljárásban az ítéltáblán tartott tárgyaláson a fellebbviteli főügyészség képviselője a perbeszédében az átiratában foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék az ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, értékelte, és megfelelő indokolás mellett állapította meg a tényállást. Az ítéltábla a Kúria útmutatásainak megfelelően a szükséges bizonyítást lefolytatta, így a tényállás megalapozott, azzal, hogy az az átiratban foglaltak szerint helyesbítésre szorul. Álláspontja szerint helyes következtetést vont le a törvényszék a IV. r. vádlott büntetőjogi felelősségére, azonban a jogszabályhelynél a IV. fordulatot meg kell jelölni. A büntetés kiszabása körében rámutatott, kétségtelen, hogy nagy nyomatékú enyhítő körülmény az időmúlás, illetve a IV. r. vádlott megromlott egészségi állapota és az, hogy kiskorú gyermekek tartására köteles. Ugyanakkor az, hogy folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el az újabb ténnyé rótt bűncselekményét, illetve a már megindított büntetőeljárás hatálya alatt újabb bűncselekményt követett el, továbbá a jelentős mennyiségű és többféle kábítószerrel való kereskedelem a személyében rejlő társadalomra veszélyességre mutat rá, ami a büntetés súlyosítását indokolja.

[24] A IV. r. vádlott védője a perbeszédében szintén fenntartotta a fellebbezésében előadottakat, az abban kifejtett indokok mentén elsősorban a vagyonelkobzás mellőzése, valamint a büntetés enyhítése mellett érvelt.

[25] A IV. r. vádlott az utolsó szó jogán mindenben egyetértett a védőjével. Előadta, hogy a családjával szeretne lenni minél előbb, és dolgozni szeretne, a bíróság méltányos döntését kérte.

[26] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján, a (10) bekezdésre is figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül - miután bizonyítás felvétele vált szükségessé - a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerint megtartott tárgyaláson. Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[27] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[28] Megállapítható ugyanakkor, hogy a 2023. február 24. napján megtartott tárgyaláson a IV. rendű terhelt távollétében került sor a személyét, büntetőjogi felelősségét érintő bizonyítás lefolytatására, amely a Be. 428. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárási szabálysértés.

[29] A Győri Járásbíróság KT. 110-3/2019. számú végzésével engedélyezte Terhelt4 IV. r. vádlott által használt +telefonszám7 hívószámú telefon lehallgatását. Az Név2 fedőnevű lehallgatási anyagban szereplő szám3 számú és a szám4 számú felvételt az elsőfokú bíróság a 2023. február 24. napján megtartott tárgyaláson meghallgatta, ahol azonban csak a III. r. vádlott és védője, továbbá a IX. r. vádlott és védője voltak jelen, a IV. r. vádlott és védője azonban nem. Ehhez képest a törvényszék ezt a bizonyítékot értékelte, akként, hogy a III. r. vádlott 100 gramm marihuánát vásárolt a IV. r. vádlottól 800 forint/gramm vételáron. (elsőfokú ítélet [334] és [595] bekezdés).

[30] Minderre tekintettel a szám4 és a szám3 számú hangfelvételek kapcsán a IV. r. vádlottat is érintő bizonyítás felvétele során az elsőfokú bírósági tárgyaláson sem a IV. r. vádlott, sem a védője nem volt jelen, vagyis a tárgyalásra olyan személyek távollétében került sor, akinek a jelenléte kötelező lett volna. Ezt a hibát a másodfokú bíróság a megismételt eljárásban a fellebbviteli tárgyaláson a Kúria Bfv.II.204/2025/8. számú végzésében adott iránymutatásoknak megfelelően kiküszöbölte, és a felvételeket a IV. r. vádlott és védője jelenlétében lejátszotta, az ott elhangzottakra a IV. r. vádlottat nyilatkoztatta, aki elismerte, hogy a felvételeken ő beszélt, az egyik felvételen a nagymamájával, a másikon Terhelt3 III. r. terhelttel, akivel fűről, azaz marihuánáról egyeztetett, azonban az adásvétel nem jött össze.

[31] A fentiekén kívül az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottakat, tanúbizonyítást folytatott le, ismertette a szakértői véleményeket, meghallgatta a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása során keletkezett közleményeket, ismertette továbbá az egyéb okirati bizonyítékokat is. Ekként a törvényszék valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, így a IV. r. vádlott és védője a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették,

védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, az érintettek szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[32] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, részletesen elemezte és azonos szempontok szerint értékelte azokat. A levont következtetései, ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal, amellett, hogy az elsőfokú bíróság részletes és alapos indokát adta annak is, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel. A bizonyítékok mérlegelése során a bíróságnak a vádlotti vallomásokot kellett összevetnie az egyéb bizonyítékokkal, elsősorban a tanúk vallomásaival, valamint a telefon lehallgatások során rögzített közleményekkel.

[33] Itt kell beszélni a lehallgatási anyag beszerzésének, felhasználhatóságának a törvényességéről is. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozóan szabatosan, pontosan bemutatta a jogszabályi háttérrel, vizsgálta a felhasználhatóság feltételeinek meglétét is az adott ügyben. Megindokolta, hogy mely lehallgatások voltak felhasználhatóak, és a törvényi feltételek hiányában melyeket kellett kirekeszteni a bizonyítéki körből. A törvényszék a rögzített felvételek meghallgatása során – szükséges esetben tolmács igénybevételével – igyekezett pontosan tisztázni azt is, hogy az egyes beszélgetések során mi hangzott el, és azokban az esetekben, amikor a hanganyag érthetetlen, értelmezhetetlen, homályos volt, helytállóan vont következtetést arra, hogy az adott közleményekre tényállást alapítani nem lehet; az ítéltábla a törvényszék ezzel kapcsolatos érvelésével minden szempontból egyetértett.

[34] Az 1. tényállási pont kapcsán a védelem támadta azt az elsőbírói következtetést, hogy az ítéleti tényállást az érintett vádlottak előadásával szemben tanú25 vallomására kell és lehet alapítani. Ennek kapcsán azonban a törvényszék a tanú vallomásait egybevetette az egyes vádlotti nyilatkozatokkal, a kamerafelvételekkel, az egyéb okirati bizonyítékokkal, és kimerítő, mindenre kiterjedő és részletes indokát adta annak, hogy miért fogadta el tanú25 nyilatkozatait, illetve vetette el a vádlottak védekezését. A rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében a másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék ennek kapcsán kifejtett álláspontja helytálló, emellett az elsőfokú bíróság érvelésében az ítéltábla nem tapasztalt iratellenes megállapításokat, téves, avagy a logika szabályait sértő következtetéseket sem, így ettől eltérő tényállás megállapítására kizárólag a bizonyítékok eljárási törvény által tilalmazott újraértékelésével kerülhetett volna sor.

[35] Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy nem értett egyet a XIV. r. vádlott első gyanúsítottai vallomásának kirekesztésére irányuló védői indítvánnyal sem. Amellett, hogy a kérdést a törvényszék maga is körbejárta, rögzíthető, hogy a rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint a nyomozó hatóság a gyanúsított kihallgatás során az eljárási törvény rendelkezéseit betartotta, a terhelt részére védőt rendelt ki, a kihallgatás időpontjáról a védőt megkísérelte értesíteni, azonban az nem vezetett eredményre. Minderről a kihallgatás elején az eljáró nyomozó a terheltet tájékoztatta is, mint ahogy felvilágosította őt a terhelti jogairól, így többek között arról is, hogy nem köteles vallomást tenni. Ehhez képest döntött úgy a XIV. r. vádlott, hogy vallomást tesz, azaz kihallgatására az eljárási szabályoknak megfelelően került sor.

[36] A további tényállási pontok kapcsán kikezdhethetetlen bizonyítékot képeztek a lefoglalással érintett kábítószeres, valamint az azok vizsgálata során keletkezett igazságügyi vegyész szakértői vélemények, továbbá a leplezett eszköz alkalmazása során rögzített és a fentiek szerint körülmények között értékelt hanganyag. Ezeket kellett a törvényszéknek összevetnie az egyes vádlottak vallomásával, védekezésével, valamint az érintett tanúk nyilatkozataival. Ezt az értékelő, elemző tevékenységet az elsőfokú bíróság példaértékűen elvégezte, indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett.

[37] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság okkal építette az ítéleti tényállást tanú²⁵ és az 1. számú tanú vallomására, a lefoglalt kábítószeres vizsgálat során elkészült igazságügyi szakértői véleményekre, valamint a leplezett eszköz alkalmazása során keletkezett hanganyagra, és e bizonyítékokhoz képest minden releváns körülményre kiterjedően, okszerűen vetette el a tagadásban lévő IV. r. vádlott védekezését. Ezen a megismételt eljárásban a fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás eredménye sem változtatott, olyan zárt kört alkotnak ugyanis ezek a bizonyítékok, amelyek megbontása nem lehetséges. Ekként ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.

[38] A törvényszék az értékesített, így szakértő által nem vizsgált kábítószeres hatóanyag tartalmát is helyesen állapította meg a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet hatóanyag-tartalom kimutatása alapján, a feketepiaci forgalomban az érintett években megjelenő és adott kábítószeres hatóanyag-tartalmának alapulvételével.

[39] Egyetértett azonban az ítéltábla a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a le nem foglalt marihuána esetében ún. nettó tömeggel számolt. Ez ellentmond mind a gyakorlatnak, mind az életszerűségnek: ha az adott terhelt, tanú, vagy a lehallgatási anyag alapján megállapítható, hogy hány gramm marihuána adásvételére került sor, az adott nyilatkozatok, közlések alapján az értékesített marihuána tömege – azt cáfoló vagy megkérdőjelező bizonyíték hiányában – kétségtelenül rögzíthető. Ehhez képest kellett átszámolni a le nem foglalt marihuána mennyiségeket.

[40] A 4. tényállási pontban az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése eredményeként 2017. év elejétől kezdődően számolt azzal, hogy Terhelt¹⁵ XV. r. vádlott pikót adott el az 1. számú tanúnak, míg a fellebbviteli főügyész az értékesítés kezdetét 2016. októberétől határozta meg. Miután az elsőbírői bizonyítékörtékelés a bizonyítás anyagának megfelelő, azt az ítéltábla tiszteletben tartotta, egyebekben azonban a számítási módszere megfelelt a fellebbviteli főügyészszék átiratában írtakkal, és túlnyomórészt annak megfelelően helyesbítette az egyes vádlottak terhére eső hatóanyag-tartalmakat.

[41] Osztotta az ítéltábla azt az ügyészi érvelést is, hogy a VI. tényállás vonatkozásában az értékesítések a VII. r. vádlott részére értékesített 5 g marihuána kivételével metamfetaminra valósultak meg, miután a IV. r. vádlott Cím¹ szám alatti lakóhelyén metamfetamin hígításához alkalmazott szer került lefoglalásra, továbbá a [340] bekezdésben részletezett közlemény szerint IV. r. vádlott felütött, azaz kábítószer hígításához szükséges anyagot kért az élettársától és sürgette, mert jönnek a vevők. Ugyanígy a szám¹ számú közleményben az hangzik el, hogy IV. r. vádlott egy százat meg tud a beszélgetőpartnerétől venni 35-be, de erős legyen ne poros, és a száz koronát IV. r. vádlott átveszi, míg a szám² közleményben a IV. r. vádlott közli, hogy „fél óra múlva megvagyunk, belerakom akkor, ami kell”. Mindezekből pedig nem marihuána, hanem metamfetamin értékesítésére lehet következtetni.

[42] Nem értett egyet viszont a másodfokú bíróság azokkal a védelmi érvekkel, miszerint, ha nem hangzik el olyan adat a rögzített közleményekben, amely alapján a kábítószer beazonosítható, a kábítószer hatóanyag-tartalmát a bíróság nem állapíthatja meg, kizárólag csak azon részecselekmények kapcsán, amely esetében a kábítószer fajtája a bizonyítási eszközök alapján legalább vaglyagosan tisztázott. Ezek a közlemények ugyanis kétségen kívül kábítószeres adásvételével kapcsolatosak, így helyes az az elsőbírői álláspont, hogy

ezekben az esetekben a terheltekre nézve kedvezőbb marihuána hatóanyagtartalommal számolt.

[43] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint kiegészíti, illetve helyesbíti:

- a IV. r. vádlott tekintetében a Győri Járásbíróság 2020. január 17. napján jogerős Bpk.1369/2019/4. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő: 2017. december 8.

- az [57] és [58] bekezdést azzal helyesbíti, hogy a Terhelt4 IV. r. vádlott és édesapja, Terhelt5 V. r. vádlott által átadott és tanú25 elítélt által értékesített, tehát az eljárás során le nem foglalt további hozzávetőleg 2.700 g marihuána legkevesebb 5.4 g (2.700×0.002) totál THC hatóanyagot tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 4,5 %-a. Így a 2019. évben Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak által tanú25 elítéltnak átadott marihuána (lefoglalt és le nem foglalt) kábítószer 245.6 gramm ($167+73,2+5,4$) totál THC hatóanyagot tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 204,7 %-a.

- a [60] bekezdést azzal helyesbíti, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott által 2019. évben vételárként felkínált további 30 kg marihuána legkevesebb 60 g (30.000×0.002) totál THC hatóanyagot tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 50 %-a.

- a [61] bekezdést azzal helyesbíti, hogy az átadott legkevesebb 15 gramm marihuána 0,03 gramm ($15 \times 0,002$) totál THC hatóanyagot tartalmazott, amely a jelentős mennyiség 0,025 %-a.

- a [76] bekezdést azzal helyesbíti, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott összesen 595 köb, azaz 5.950 ml, nettó 505,75 g ($5.950 \times 0,085$) tömegű pikót értékesített, amely 45,1775 g tiszta hatóanyag tartalommal rendelkezett. Ez a jelentős mennyiség alsó határának 451,775 %-a.

- a [78] bekezdést azzal helyesbíti, hogy a Terhelt4 IV. r. vádlottól származó szerből Terhelt15 IV. r. vádlott 265 köb, azaz 2.650 ml, nettó 225,25 g ($2.650 \times 0,085$) tömegű pikót adott tovább 1. számú tanúnak, amely 20,1025 g tiszta hatóanyagot tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 201,025 %-a.

- a [82]-[84] bekezdést azzal helyesbíti, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott 2019. szeptember 25. napján Terhelt3 III. r. vádlott részére értékesített 100 egység pikót, amely ($100 \times 0,085 \times 0,1$) 0,85 g hatóanyag-tartalmú, 2020. május 30. napján Becenév2nak eladott 50 egység pikót, amely ($50 \times 0,085 \times 0,05$) 0,2125 g hatóanyag-tartalmú, a 2020. június 6. napján Terhelt7 VII. r. vádlott részére eladott 4 egység pikót, amely ($4 \times 0,085 \times 0,05$) 0,017 g hatóanyag-tartalmú volt, illetve 2020. június 5. napján vásárolt 100 g amfetamint, amely ($100 \times 0,085 \times 0,05$) 0,425 g hatóanyag-tartalmú volt. Ezek összesen 1,5045 g hatóanyag-tartalommal bírtak, amely a jelentős mennyiség 15,045%-a. Ehhez kell hozzáadni a 2020. június 6. napján a VII. r. vádlott részére értékesített 5 g marihuána hatóanyag-tartalmát, amely ($5 \times 0,002$) 0,01 g hatóanyag-tartalmú, és amely a jelentős mennyiség alsó határának 0,008%-a. Ekként a IV. r. vádlott által a fentiek szerint értékesített, illetve megvásárolt kábítószer hatóanyag tartalma összesen a jelentős mennyiség alsó határának 15,053%-a volt.

- a [85] bekezdést azzal helyesbíti, hogy az eladott kábítószer minimális értéke 313.000,- Ft volt.

- a [86] bekezdést azzal helyesbíti, illetve egészíti ki, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott által az ítéleti tényállás I/a, III., IV. és VI. pontjában írt magatartásával eladott, illetve kereskedelmi céllal beszerzett összes kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 672,1352 %-a volt. ($204,7+0,6072+451,775+15,053$) A IV. r. vádlott kábítószer-kereskedelmi tevékenységével 12.213.000,- Ft haszonra tett szert.

[44] Ezekkel a kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt, eltérő tényállás megállapítására, és a felmentés érdekében fellebbező vádlottak felmentésére kizárólag a bizonyítékok újraértékelése esetén kerülhetne sor, amely azonban a büntetőeljárás törvény szerint kizárt, arra megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[45] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a IV. r. vádlott bűnösségére is, és a bűncselekmények minősítése is nagyrészt törvényes. Osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványát a tekintetben, hogy a kereskedői magatartásoknál a Btk. 176. § (1) bekezdésén belül meg kell jelölni a IV. fordulatot, mint elkövetési magatartást.

[46] Ami a bünszövetséget, mint minősítő körülményt illeti, az elsőfokú bíróság pontosan összegyűjtötte és felsorakoztatta ítéletében az egyes vádlottak közti bűnös kapcsolat mibenlétét, mely elemek teljesen megfeleltethetők a bünszövetség kritériumainak.

[47] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket is helyesen tárta fel, és azokat túlnyomórészt a súlyuknak megfelelően is értékelte.

[48] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, a belső arányosság és a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[49] A törvény a IV. r. vádlottak terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Kétségtelen, hogy a IV. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretben megnyilvánuló absztrakt tárgyi súlya jelentős, ugyanakkor a cselekményükkel összefüggésbe hozható kábítószer mennyisége nem kirívó, a cselekmény tényleges tárgyi súlya nem kiemelkedő. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy bár időszerű volt a bírósági eljárás, a IV. r. terhelt hosszú ideig állt a legsúlyosabb kényszerintézkedés, a letartóztatás hatálya alatt. Mindezeket értékelve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által a IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzott, ezért annak enyhítése szükséges, a belső arányosság követelményére figyelemmel megfelelően igazítva azt a büntetőeljárásban érintett további terheltekkel szemben már jogerősen megállapított joghátrányokhoz.

[50] A szabadságvesztés eggyel enyhébb végrehajtási fokozatának megállapítására az ítéltábla a IV. r. vádlott tekintetében sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott, az e körben felhívott érvek a szabadságvesztés mértékének meghatározása során már értékelést nyertek.

[51] A le nem foglalt marihuána mennyiségek átszámolása miatt szükségessé vált korrigálni a IV. r. vádlott terhére eső pénzbeli vagyonekbeztetés összegét is, ezért azt az ítéltábla megfelelően helyesbítette.

[52] A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredményéhez képest nem értett egyet az ítéltábla a helyrajzi szám1 hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1. szám alatt található, valamint a helyrajzi szám1/B hrsz. alatt felvett, természetben a Cím1/B. szám alatt található ingatlanok vonatkozásában az ún. kiterjesztett vagyonekbeztetés alkalmazásával. A Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja szerint az ellenkező bizonyításáig vagyonekbeztetés alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekbeztetést kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható

jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. A Btk. 74. § (2) bekezdése értelmében pedig vagyonek Kobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona is, amellyel más gazdagodott.

[53] A fenti ingatlanokat a rendelkezésre álló iratok szerint egyéb érdekelt³², a IV. r. vádlott fia 2019. július 3. napján vásárolta meg tanú⁴tól, mindösszesen 17 millió Ft-ért. A másodfokú tárgyaláson előadottak szerint az ingatlan vételára két korábbi, a IV. r. vádlott, illetve a felesége tulajdonát képező ingatlan értékesítéséből származó összegből került megfizetésre. Ezzel összefüggésben a védő csatolta a hivatkozott adásvételi szerződéseket, amely szerint 2009. május 21. napján kelt adásvételi szerződéssel Terhelt⁴ IV. r. vádlott mindösszesen 10 millió forintért értékesített kettő, Település¹ külterületen található, szántó megjelölésű ingatlant, míg tanú⁶ 2014. október 22. napján 13.500.000,- Ft-ért értékesített egy nyúli belterületi ingatlant.

[54] Ezen okirati bizonyítékok alapján az ítéltábla bizonyítottan látta, hogy a helyrajzi szám¹ hrsz. alatt felvett, természetben a Cím¹. szám alatt található, valamint a helyrajzi szám¹/B hrsz. alatt felvett, természetben a Cím¹/B. szám alatt található ingatlanok megvásárlására legális forrásból került sor, így azok vagyonek Kobzására nem kerülhet sor. Ennek körében értékelte azt is, hogy a IV. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény elkövetési ideje 2017. elejétől 2020. június 30. napjáig terjed, azaz egyrészt megállapítható, hogy a vagyonek Kobzással érintett ingatlan megvásárlására részben a büntetőeljárás megindítását megelőzően több, mint öt évvel szerzett vagyontárgy értékesítéséből került sor, másrészt a megszerzett ingatlan vételára az ekként igazolt jövedelmi viszonyokhoz képest nem eltűzött.

[55] A törvényszék ítéletében nem rendelkezett a IV. r. vádlott esetében a szabadságvesztésbe beszámításra kerülő bűnügyi felügyelet kezdő napjáról, valamint a beszámítás során fennmaradó napok beszámításának rendjéről, ezért a beszámításról szóló rendelkezést az ítéltábla pontosította, továbbá a Btk. 92. § (4) bekezdésében írtak alapján kiegészítette azzal, hogy a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[56] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[57] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Győri Törvényszék 2023. december 20. napján kihirdetett 21.B.157/2021/817. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a Btk. 33. § (2) bekezdése alapján helyesbítette, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés.

[58] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy a kiszabott szabadságvesztésbe a IV. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a Győri Ítéltábla 2024. október 2. napján meghozott Bf.I.60/2024/99. számú ítéletének kihirdetéséig, valamint a Kúria Bfv.II.204/2025/8. számú végzésével 2025. október 31. napjától elrendelt és az eljárás jogerős befejezéséig letartóztatásban töltött időt be kell számítani.

Győr, 2026. március 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. december 20. napján kihirdetett 21.B.157/2021/817. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke